

Teoretická a pracovní hypotéza

- **Míra sociální kontroly v sousedství a charakter tohoto sousedství (sociologie).**

Teoretická hypotéza:

Bližší vztahy v sousedství způsobují větší sociální kontrolu.

Sociální kontrola probíhá při každodenní interakci. Pro každý typ sousedství je charakteristická jiná interakce mezi sousedy. Na malé vesnici se všichni lidé dobře znají a téměř každý den spolu přicházejí do styku. Na druhou stranu sousedé z jedné ulice nebo velkého panelového domu ve velkoměstě se nemusí celé měsíce ani potkat. Neznají se a nezajímají se o sebe. Domnívám se, že lidé žijící na vesnici jsou více ovlivňováni i kontrolováni svými sousedy a více jim záleží na tom, co si o nich ostatní myslí. Pokud se v sousedství nevyskytují patologické jevy (kriminálnost, drogy, alkoholismus..), je méně pravděpodobné, že by člověk žijící v tomto společenství, nějakému takovému patologickému jevu propadl. Ostatní by ho odsoudili za jeho nepřijatelné chování.

Pracovní hypotéza:

Míra kriminality je větší ve velkoměstě než na vesnici.

Za indikátor sociální kontroly jsem zvolila kriminalitu sledovanou v sousedství na vesnici a ve velkoměstě.

Dobře, jasně formulováno. Aby pracovní hypotéza obsahovala všechny proměnné a souvisela s teoretickou hypotézou, bylo by lepší poněkud přeformulovat. Z toho, jak jste pojmy analyzovala např. takto: Pravděpodobnost přijetí kriminálního způsobu jednání je na vesnici nižší, než ve velkoměstě.

- **Míra stigmatizace klientů sociálního státu a charakter sociální pomoci, jež se jim dostává (soc. politika).**

Teoretická hypotéza:

Stigmatizace klientů způsobuje větší potřebu sociální pomoci.

Klienti v sociálním státě mohou dostávat různou sociální pomoc – např. peněžní, poradenskou, terapeutickou nebo ve formě péče. Domnívám se, že ti, kteří s sebou nesou nějaké stigma (např. příslušníci etnických menšin, dlouhodobě nezaměstnaní) častěji využívají peněžní formu sociální podpory, protože je nejvíce zatěžují právě ekonomické problémy.

Pracovní hypotéza:

Romové dostávají peněžní formu sociální pomoci častěji, než lidé bez stigmatu.

Za indikátor stigmatizace jsem zvolila příslušnost k etnické menšině a sledovala bych, jakou formu sociální pomoci její příslušníci vyžadují.

Zde je potřeba se zamyslet nad tím, zda do vztahu těchto proměnných nezasahuje třetí proměnná. (viz Disman, 1993: 20-24). Není stigmatizace klientů sociálního státu VÝSLEDKEM dlouhodobého pobírání sociálních dávek? Často jsou např. nezaměstnaní většinovou společností vnímáni jako „flákači“, kteří se přiživují na společnosti a práci nemají proto, že ji nehledají. To, že příslušníci etnických menšin, především Romové, jsou závislí na sociálních dávkách může být výsledkem jejich kultury a/nebo jejich diskriminace (nikdo je nechce zaměstnat).

K problému stigmatizace a sociálního státu si můžete přečíst knihy:

Murray, Ch. 1998. Příliš mnoho dobra. Praha. SLON.

Hoffman, E. 2003. Stigma. Praha. SLON.

S pozdravem

Daniela Ryšavá